

grzywny do mk. 100.000, a w razie niemożności uiszczenia grzywny — karze aresztu do jednego miesiąca; w razie powtórnego wykroczenia może być wymierzona kara w wysokości podwójnej. Kary te wymierza władza administracyjna I instancji, stronie zaś służy odwołanie się według obowiązujących przepisów, a zwłaszcza przy odpowiednim zastosowaniu przepisów pruskiej ustawy o wydawaniu policyjnych rozporządzeń karnych w sprawach o wykroczenia z dn. 23 kwietnia 1883 r. (Pr. zb. ust. str. 65).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

236.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 22 marca 1923 r.

w przedmiocie organizacji statystyki ruchu naturalnego ludności w górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 2 ustawy z dn. 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. № 85 poz. 464) tudzież na podstawie art. 2 punkt 15 ustawy z dn. 16 czerwca 1922 r. o rozciągnięciu na ziemie górnośląskie województwa śląskiego Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i niektórych innych ustaw oraz w przedmiocie zmian w ustawodawstwie na tych ziemiach obowiązującym (Dz. U. R. P. № 46 poz. 388) zarządza się co następuje:

§ 1. Urzędnicy stanu cywilnego w górnośląskiej części województwa śląskiego obowiązani są z faktów zarejestrowanych przez nich w księgach stanu cywilnego przesyłać co kwartał Głównemu Urzędowi Statystycznemu sprawozdanie indywidualne według formularzy przez tenże Urząd ustanowionych oraz udzielać mu wszelkich informacji i wyjaśnień faktów tych dotyczących. Urzędnicy stanu cywilnego winni się w tejże mierze stosować do instrukcji wydawanych przez Główny Urząd Statystyczny.

Pierwsze sprawozdania będą przesłane do Głównego Urzędu Statystycznego najpóźniej dnia 15 maja 1923 r. i obejmować będą okres od 1 stycznia do 31 marca 1923 roku.

Tylko w miastach większych posiadających własne biura statystyczne, wyliczonych w ogłoszonym co roku w Monitorze Polskim wykazie, przesyłają urzędnicy stanu cywilnego sprawozdania indywidualne do tych biur co tydzień, skąd po upływie kwartału będą one odsyłane do Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 2. Na mocy porozumienia Głównego Urzędu Statystycznego z magistratami większych miast, mogą być przeznaczone dla danego miasta formularze, uzupełnione dodatkowymi pytaniami. Powstająca w ten sposób nadwyżkę kosztów ponosi magistrat miasta.

§ 3. Formularze statystyczne będą drukowane w języku polskim i w tymże języku należy je wypełniać.

§ 4. W razie nieprzestrzegania lub wadliwego wypełniania przez urzędników stanu cywilnego obowiązków, wymienionych w niniejszym rozporządzeniu, winni na wniosek Głównego Urzędu Statystycznego mogą być pociągnięci przez władzę nadzorczą do odpowiedzialności — w myśl § 11 ustawy Rzeszy Niemieckiej z dn. 6 lutego 1875 r. o stwierdzeniu stanu cywilnego i o zawieraniu ślubów (dz. ust. Rzeszy str. 23) — przyczem przez władzę nadzorczą należy rozumieć:

- a) w gminach wiejskich — w I instancji starostę, jako przewodniczącego wydziału powiatowego, w II instancji — wojewodę,
- b) w gminach miejskich — w I instancji wojewodę, w instancji wyższej — Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 5. Za każdą kartę statystyczną, wypełnioną prawidłowo, urzędnik stanu cywilnego otrzymuje 10 marek polskich tytułem zwrotu wydatków za materiały piśmienne. Oprócz tego, Główny Urząd Statystyczny pokrywa wydatki urzędników stanu cywilnego na opłaty pocztowe.

Sumy należne będą przekazywane przez Główny Urząd Statystyczny w markach polskich co kwartał po nadesłaniu kart z tegoż kwartału.

§ 6. Główny Urząd Statystyczny ma prawo używania do pomocy pośrednictwa w stosunkach z urzędami stanu cywilnego władz administracyjnych I instancji i może się do nich zwracać bezpośrednio.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

237.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 22 marca 1923 r.

w przedmiocie spisu gospodarstw rolnych i leśnych powyżej 50 ha. ogólnego obszaru w górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 2 ustawy z dn. 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. № 85 poz. 464) tudzież na podstawie art. 2 punkt 15 ustawy z dn. 16 czerwca 1922 r. o rozciągnięciu na ziemie górnośląskie województwa śląskiego Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i niektórych innych ustaw oraz w przedmiocie zmian w ustawodawstwie na tych ziemiach obowiązującym (Dz. U. R. P. № 46 poz. 388) zarządza się co następuje:

§ 1. W ciągu miesiąca maja 1923 r. będzie przeprowadzony na obszarze powiatów górnośląskiej części województwa śląskiego spis gospodarstw rolnych i leśnych ponad 50 ha. ogólnego obszaru (ponad 190 morgów magdeburgskich) według instrukcji 1 formularza wydanego przez Główny Urząd Statystyczny.

§ 2. Jako władze spisowe I instancji, powołani są starostowie, jako władza spisowa II instancji—urząd wojewódzki, który przesłane z Głównego Urzędu Statystycznego formularze spisowe roześle do starostów, ci ostatni zaś zajmą się rozestaniem ich zgodnie z instrukcją wszystkim właścicielom, względnie kierownikom wymienionych gospodarstw oraz zebraniem wypełnionych formularzy.

§ 3. Wypełnione kwestjonariusze po sprawdzeniu dokładności i prawdziwości wypełnienia starostowie nie później niż 15 czerwca prześlą do urzędu wojewódzkiego, który po stwierdzeniu, że wszystkie gospodarstwa powyżej 50 ha. ogólnego obszaru zostały objęte spisem, prześle je do Głównego Urzędu Statystycznego nie później niż 1 lipca.

§ 4. Dane, dotyczące poszczególnych gospodarstw rolnych i leśnych, a zawarte we wspomnianych formularzach, będą użyte wyłącznie do celów statystycznych, nie będą zaś udzielane władzom publicznym lub osobom prywatnym w jakimkolwiek innym celu, np. w celu nakładania podatków lub przeprowadzenia rekwizycji. Za ścisłe przestrzeganie tego przepisu odpowiadają osobiście wszyscy funkcjonariusze biorący udział w dochodzeniu.

§ 5. W razie niedostarczenia przez właścicieli, względnie kierowników gospodarstw, należycie wypełnionych kwestjonariuszy do dnia 1 czerwca, starosta wyśle na koszt właściciela, względnie kierownika gospodarstwa specjalnego urzędnika z poleceniem wypełnienia kwestjonariusza na miejscu. Tak samo postąpić należy, gdyby kwestjonariusz nie był zgodnie z prawdziwym stanem rzeczy wypełniony.

§ 6. Właściciele, względnie kierownicy gospodarstw rolnych i leśnych, którzy uchylają się od wypełnienia nadesłanych im formularzy lub wypełniają je niezgodnie z prawdą, podlegają karom, przewidzianym w ustępie 2 art. 5 ustawy z dn. 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej. Kary te wymierza władza administracyjna I instancji, stronie zaś służy odwołanie się według obowiązujących ustaw.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów *W. Sikorski*

238.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 29 marca 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia akcyzy od zapalek na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) oraz ustawy

z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony dla b. zaboru rosyjskiego i austriackiego w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. № 99, poz. 910) podatek od zapalek w wysokości 6 mk. pol., dla Górnośląskiej części Województwa Śląskiego w art. II załącznika 7 niem. ustawy z dnia 8 kwietnia 1922 r. (Dz. U. Rz. niem. strona 335), zmieniającej częściowo niem. ustawę z dnia 10 września 1919 r. o opodatkowaniu zapalek (Dz. U. Rz. niem. strona 1629) — podatek od zapalek w wysokości od 4 do 20 fenigów oraz wprowadzony na Śląsku Cieszyńskim na skutek rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 718) podatek od zapalek—podwyższa się na 80 mk. pol. od pudełka zawierającego nie więcej, jak 60 zapalek bez względu na rodzaj zapalek.

Zapalki wszelkiego rodzaju zaopatrzone masą zapalną na obu końcach i wogóle zapalki posiadające więcej niż jedno zapalenie podlegają podatkowi powyższemu w takiej wielokrotności, ile jest możliwych zapaleń.

§ 2. Opłatę akcyzową od zapalek na obszarze Województwa Śląskiego pobiera się podobnie, jak i w innych dzielnicach Rzeczypospolitej, przez naklejanie na pojedynczych pudełkach opasek podatkowych (banderol) wykupywanych w kasach skarbowych. Wyjątek stanowi książeczki z zapalkami zawierające conajwyżej 25 zapalek, które mogą być po 2 sztuki oklejone jedną opaską podatkową.

Banderolowanie zapalek wyrobionych w kraju odbywa się przed wypuszczeniem ich z fabryk, zapalek zaś sprowadzonych z zagranicy po nadejściu ich do miejsca przeznaczenia, w lokalach składowych sprowadzającego. Banderolowanie to w obu wypadkach podlega nadzorowi organów Kontroli Skarbowej.

Cena sprzedaży opasek podatkowych oprócz należności akcyzy zawierać może, podobnie jak w innych dzielnicach Rzeczypospolitej, również kosztu przygotowania opasek podatkowych w wysokości ustalonej przez Ministra Skarbu. Minister Skarbu ma prawo według uznania zaniechać pobierania tych kosztów.

§ 3. Opaski podatkowe, wykupione przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia po dotychczasowej niższej cenie, będą mogły być użyte po tym dniu do naklejania na pudełka z zapalkami po uprzednim dopłaceniu różnicy pomiędzy dotychczasową a podwyższoną stopą podatkową.

§ 4. Zapasy zapalek opodatkowanych według dotychczasowej stopy znajdujące się na obszarze Rzeczypospolitej w składach, lokalach handlowych lub w transporcie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przekraczające ilość 500 (pięćset) pudełek normalnych (o zawartości nie więcej, jak 60 zapalek) podlegają zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu po 74 mk. od pudełka.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.